

Na 40 jaar weer grote modderkruipers in de Haulerpolder waargenomen

Met deze in de Haulerpolder gevangen grote modderkruiper is de soort na 40 jaar weer bevestigd in dit gebied. (Foto: Thijs de Haan)

Ruim 40 jaar geleden ging de nu 75-jarige Douwe zijn fuiken controleren. Hij hoopte op paling, maar tot zijn verrassing trof hij toen geen aal (Fries: iel) aan, maar grote aantallen grote modderkruipers (Fries: Grutte ielpieper). Een bijzondere vondst, maar sindsdien bleven waarnemingen in het gebied uit. Zelfs een RAVON-excursie tijdens het jaarlijkse Vissenweekend leverde geen enkele waarneming op. Het leek erop dat de grote modderkruiper stilletjes uit het gebied was verdwenen.

Onlangs kwam hier verandering in toen Jornt de Vries, boswachter ecologie bij Natuurmonumenten in Friesland, in gesprek raakte met Douwe. Jornt, die doorgaans goed op de hoogte is van de fauna in zijn gebieden, had nooit geweten dat de grote modderkruiper vroeger in grote aantallen in de polder voorkwam. Geïntrigeerd door Douwe's verhaal besloot hij samen met Douwe en Thijs de Haan van de Aquatische Werkgroep Noord Nederland op zoek te gaan naar dit bijzondere dier. In het gebied was kortgeleden ecologisch slootbeheer uitgevoerd, een aanpak die biodiversiteit in Friesland moet bevorderen. Hoewel veel sloten al waren geschoond, bleven er gelukkig nog voldoende geschikte plekken over waar de grote modderkruiper zich zou kunnen schuilhouden.

Gedurende de dag hielden de verhalen van Douwe over de vele vissoorten die hij vroeger in de polder aantrof de moed erin.

Toch bracht de vangst van de zonnebaars een domper: deze exotische vissoort vormt een bedreiging voor inheemse soorten. Toen de grote modderkruiper ook na het doorzoeken van alle interessante plekken uitbleef, keerden de drie teleurgesteld terug naar de auto's. Maar vlakbij de auto's liet Thijs plotseling een kreet horen. Langs de waterkant lag een dode grote modderkruiper, bewijs dat de soort er nog was.

Vastberaden om duidelijkheid te krijgen sprongen Douwe en Thijs de sloot in. Thijs woelde de planten en het slib om, terwijl Douwe schepte door het opgewoelde water. Plots klonk een enthousiaste uitroep van Douwe: "Ik ha een flinke iel!" In zijn net zat een grote vis, zwart van het slib. Bij nader inzien bleek het geen aal, maar een grote modderkruiper van wel 25,5 centimeter! Snel werd het dier veiliggesteld, gefotografeerd en bewonderd. Na 40 jaar heeft Douwe opnieuw de grote modderkruiper in de Haulerpolder aangetroffen. Nu deze soort weer bevestigd is, ligt er een belangrijke taak bij Natuurmonumenten om het gebied zo te beheren dat er geschikt leefgebied overblijft voor de grutte ielpieper. De eerste stappen zijn inmiddels gezet in samenwerking met het waterschap en andere grondeigenaren.

Thijs de Haan